

**”עץ חיים
היא
למחזיקים
בה
ותומכיה
מאושר”**

**העלון ולימוד
התורה בכלל
'בניהו בן יהודה'
יהיה להצלחת
התורמים היקרים**

מאור נסים בן סימני (כהן)

אפרים בן בתיה (כהן)

אפרים בן אסתר (חבושה)

אסף בן ניצה (נצח)

שי בן שושנה (הרוש)

**העלון מוקדש
לעילוי נשמתו
הטהורה של**

אפרים בן זהרה (כהן)

סימני בת סעדה (כהן)

דוד בן סימני (כהן)

יצחק בן חתני (חבישה)

שחר הי"ד בן עליזה (בוננים)

צורי יצחק בן רחל (ציריני)

ת.נ.צ.ב.ה

הילולא דצדיקיא

הנהגות ומנהגי קודש מגדולי המקובלים

השבת כ"ג תמוז יחול יום ההילולא של המקובל האלקי רבי משה בן רבי יעקב קורדובירו זצוק"ל

בעולם האמת, יושב הוא בעצמו ולומד את תורת הנסתר, בדרך הקבלה של האר"י.

וקודם שנפטר רבינו באו תלמידיו ושאר החכמים לבקרו, אמר להם דעו לכם שאיש אחד יקום אַחֲרַי ויאיר עיניכם בחכמת הקבלה, והגם שתבינו שהוא חולק על דברי, אין זה אמת כי הכל אחד, אלא שלפי שבימי היו צינורי הקדושה סתומים כתבתי דברי בסיתוס גדול בבחינת ספירות, אבל אחרי מותי יתגלו יותר הצינורות, ויפרש האיש דבריו בבחינת פרצוף וכו', ומפני זה יראה לכם שחולק על דברי, ולכן אני מזהיר אתכם שלא תחלקו עליו, כי כך קיבלה נשמתו מהר סיני, ובפרט שניצוץ נשמתו מהרשב"י ז"ל, וכשמוע תלמידיו דברים אלו, הפצירו בו שיאמר להם מי הוא זה, ולא רצה לגלות, אמנם סימן אחד רבינו נתן להם, שמי שיזכה לראות עמוד הענן הולך לפני מטתי, הוא האיש אשר דיבר בו ה' להיות נגיד ומצוה על עמו ישראל, וכן היה שנושאי ארונו כשהגיעו לבית החיים רצו לחפור לו קבר אצל גדולי הדור, ואמר להם האר"י אין זה מקומו, כי העמוד שרואה שהולך לפני ארונו הלך להלאה ונת שם במקום פלוני, ומיד הרגישו שהוא האיש אשר אמר עליו הרמ"ק, וכאשר נקבר רבינו אחד מבני החבורה המקובלים הלא הוא מרן רבי יוסף קארו בעל הבית יוסף והשלחן ערוך הספיד בדברים נרגשים והכריז **על קברו: "כאן נגנו ארון התורה!!!"**, וכשרבינו האר"י הקדוש הספידו קרא את הפסוק: "כי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אותו על עץ", וביאר ש'חטא' הוא מלשון חיסרון, ואם כי אמרו רבותינו ז"ל אין מיתה בלא חטא, הרי ברבינו הרמ"ק **לא נמצא חסרון שיהיה ראוי למיתת**, וזה נרמו המשך הפסוק "ותלית אותו" שתתלה את סיבת המות בעטיו של נחש "על עץ" בגלל אכילתו של אדם הראשון מן העץ, רבינו הובא למנוחת עולמים בצפת, ועל ציונו מוטלת אבן גדולה, וחרות עליה רבי משה קורדובירו, וג' שנים לאחר מכן נפטר רבינו האר"י ומִשְׁכְּנוֹ למראשותיו של הרמ"ק, רבינו חיבר ספרים רבים, כ"ב ספרים מסודרים, ועוד כמה ספרים שמובאים בשם הרמ"ק אשר ביחד מסתכמים לל"ב נתיבות חכמה, **צוואתו של רבינו היא ייעוץ לכל אדם ללמוד בספרי רשב"י, וכך כתב "חיבורי רשב"י כמו הווהר והתקונים וכו' בהם ידבק האדם לאהבה ויצליח בחכמה זו וכו'**, ואף גירסת לשון הווהר יראה אל האדם שמחה בנפש ה' ביראת ה' כאלו עוסק עם הצדיקים בגן עדן, ואם גברא לא חזי מוליה חזיו!, ולא נותר אלא לברכה שזכותו תגן עלינו אמן.

מוהל ומקיים מצוות פדיון הבן כהלכה

מקיים כל סוגי הכריתות, בכל הארץ, חומרי הכישה וריפוי המתקרמים בעולם, יחס וליווי אישי לפני ואחרי הכרית, והכל על דעת רשב"י האר"י והרש"ש הקדושים, אפשרות להזמנה גם בשבתות.

זמן 24 שעות לכל שאלה, יוסף כהן ראש כולל בניהו בן יהודיע י-ם, ומחבר עלון 'מאור הרשב"י' 054-8483589

”יאמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי”

לכבוד התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי

נא לא ללמוד בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה | גליון מספר 30

מעלת נוטר ומקנא הברית

סיפורי נסים דרשב"י

היה זוג (למשפחת בוגנים) שחמש שנים חיכו וחיכו לפרי בטן, התפללו המון, ואף הלכו להרבה קברי צדיקים, וכן עשו את ההשתדלות המוטלת עליהם ועשו הרבה הטיפולים, ועוד לא זכו לישועה, עד שבאחת הפעמים שהיו בציון הרשב"י, האשה נדרה נדר, שאם היא תכנס להריון, ויהיה לה בן היא תקרא לה **שמעון**, ולא עוד אלא שהברית תיהיה גם בציון הרשב"י מיד לאחר תפילת הנץ, והאשה לא סיפרה זאת לאף אחד, ואפילו לא לבעלה....

וכמובן צדיק גזור והקב"ה מקיים, ולאחר כמה חודשים בסיעתא דשמיא זכתה להיכנס להריון, ולאחר תשעה חודשים ילדה לשלום, ואז התחילו הדיונים המעניינים איך יקראו לתינוק החדש, איפה יהיה הברית ומתי, ואז האשה הפתיעה את בעלה, ואמרה לו שכבר הכל סגור ...

היא נדרה לרשב"י שאם יזכו לבן, יקראו לילד שמעון והברית תעשה מיד לאחר הנץ בציון הקדוש, כמובן שבעלה היה מופתע ושמח מאוד, ולאחר שמונה ימים, עלו כל המשפחה הגדולה אחים אחיות דודים ובני דודים, סבים וסבתות, למירון בציון הרשב"י לתפילת הנץ, ומיד לאחר התפילה התחיל מעמד הברית, ואז הגיעה הקריאה **"ויקרא שמו בישראל – שמעון!!!"**.

לא יאומן, פשוט מחזק מהו כוחו של רשב"י !!!!!

הנה כדי לבאר ערך הפגם של החוטא בעוון זה, והמקומות בעולמות העליונים שפוגם בהם האדם לא יספיקו כל הניירות לעניין זה, אבל נביא כאן כמה דברים המעוררים את נשמת היהודי, על מנת שיוכל להתחזק בוה, ובאמת לשנות עצמו לטובה, כתב בספר ראשית חכמה בשם רבי משה קורדובירו (שהשבת הוא יום ההילולא שלו) שהעובר על העוון החמור של אי שמירת הברית, נקרא רע, והרע הוא הפך הטוב, ואין לך עוון שיטמא האדם נשמתו יותר מעוון זה, וזה אם לא עשה תשובה, אך אם עשה תשובה אין לך דבר העומד בפני התשובה, וצריך לתיקון זה ג' דברים תשובה, חכמה, וענווה, ובא וראה מה שכתב הדברי חיים בשם הרב הקדוש מראפשיץ זצ"ל כי בעת שעובר האדם בעוון זה **מכריזים עליו בכל העולמות שפלוגי עבר עבירה!!!**, וכאשר עושה האדם תשובה, **גם באלו המקומות אשר הכריזו את הכרוז גם שם צריכים לטהר ולנקות, וכל שכן חס ושלום על ידי העבירה עצמה שגורם פגם וחשכות בכל העולמות !**, וכתב רבינו האר"י הקדוש שאין לך עבירה בכל התורה כולה, שמוליד משחיתין ומוזיקן כמותו, וכל מה שיצא ממנו לבטלה מוליד מחדש בוגים משחיתים זרע מרעים, ועליו מוטל לפרנסם **בין בחייו ובין במותו, והם עצמם בניו להנהיגו לשאל תחתית, ובעת צאתו מן העולם יקיימו בו מצוות כבוד אב בגדל העוון, להאכילו שורשי רתמים, להשקותו מרורות פתנים, ולהלבישו בגדים הצואים, אשר לא תותך סומאת כתמיון עד יעברו עיני ועדינים, אוי למי שנפל בידיהם כי המה רשעים אורבי דם ואורבי נפשות רחמנא ליציל וכמו שכתוב 'חיסרך רעתך' שהם המייסרים לרדוף ולטרוף אותו עד אבדון וכליון, וכל זה בא לו בגין מעשה דיך, ובכל עבירה ועבירה הוא ממשיך סומאה על אבר אחד שכל אבר מתייחס למצווה אחרת, כי רמ"ח מצוות כנגד רמ"ח איברים, אך המקלקל זרעו נטמא בכל איבריו, ומטמא גופו, ופוגם בכל העולמות העליונים הקדושים בלי שיעור, ופוגם בשורשי נפש רוח נשמה שלו, וגורם לנשמתו שתרד מן הראש לבחינת רגלין, ויכול להרוס חס ושלום מה שבנו עולם מכבר כמה מאות ואלפי שנים, אוי לו ואוי לזה הפוגם מי יודע אלו הדברים עד היכן מגיעים, ומי הוא זה אשר לבו כלב האר"י ולא ידעת, ויאחזנו פלצות על גזל חטאתו, ועתה נראה דברי הווהר הקדוש בפרשתינו [פרשת פסח דף רג ע"א] **וְיָדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, פָּנַחם בֶּן אֱלֶעָזָר וְגו'**, כדי לפרש פסוק זה **רבי אֱלֶעָזָר פָּתַח וְאָמַר**, כתוב בפסוק (משלי א) **שִׁמְעַם בְּנִי מוֹסֵר אֲבִיךָ וְאֵל טָטוּשׁ תּוֹרַת אָמֶךָ**, ומפרש **שִׁמְעַם בְּנִי מוֹסֵר אֲבִיךָ**, 'אבִיךָ' **דָּא קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא** והו הקב"ה. **וְאֵל טָטוּשׁ תּוֹרַת אָמֶךָ**, 'אֶמֶךָ' **דָּא כְּנִסְתַּ יִּשְׂרָאֵל** וזהי כנסת ישראל, ומבאר **מאי מוֹסֵר אֲבִיךָ** מהו 'מוֹסֵר' אבִיךָ, מוֹסֵר, **דָּא אוֹרִיִּיתָא** מוסר זו התורה, **דְּאִית כְּה כְּמַה תּוֹכַחִין, כְּמַה עוֹנְשִׁין** שיש בה כמה תוכחות וכמה עונשים, ועל ידי שהאדם לומד את התורה הוא לומד מוסר ודרך חיים **כְּמַה דְּאֵת אָמֶר** וכמו שנאמר בפסוק (משלי ג) **מוֹסֵר יְיָ בְּנִי אֵל תִּמְאָס וְאֵל תִּקוֹץ בְּתוֹכָהוּ** שלאדם אין למאוס בדברי המוסר ובתוכחות, **וּבְגִין דְּכָל מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרִיִּיתָא כְּהֵא' עֲלָמָא** לפי שכל מי שעוסק בתורה בעולם הזה, **זְכִי דִּיִּשְׁתַּחֲוִי לִיה כְּמַה תִּרְעִין לְהַהוּא עֲלָמָא** וזכה שיפתחו לו כמה שערים לעולם הבא, **כְּמַה נְהוֹרִין** וכמה אורות יאירו לו שם **כִּשְׁעָתָא דִּינִפְקִי מִהֵאֵי עֲלָמָא** בשעה שיצא מזה העולם, **הֵיא אֲקִרְיָתָא כְּמִיה** התורה היא מקדמת לפניה, **וְאִזְלָא לְכָל נְטוּרֵי תִרְעִין** והולכת לכל שומרי השערים **מְכַרְזֵת וְאוֹמְרַת** ותכריזו עליו ותאמר הפסוק (ישעיה כו) **פִּתְחוּ שַׁעֲרִים וְיָבֵא גוֹי צַדִּיק שׁוֹמֵר אֲמוּנִים, אֲתִקְיָנו כְּרִסְיִין לִפְלָנְיָ עֲבָדָא דְּמַלְכָא** התקינו מקום לפלוני עבד המלך. **דְּלִית חַדוּ לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֱלָא מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרִיִּיתָא** שאין שמחה להקב"ה אלא למי שעוסק בתורה, **כָּל שֶׁכֶּן כֵּר נֶשׁ דְּמַתַּע בְּלִילְיָא לֵאשְׁתַּדַּלָא בְּאוֹרִיִּיתָא** וכל שכן שיש שמחה להקב"ה במי שמתעורר בלילה בשעת חצות לעסוק בתורה, **דְּהָא כָּל צַדִּיקָיָא דְּבִגְנָתָא דְּעָרָן, צִיִּיתִין לְקָלִיָּה** שבעה קדושה זו כל הצדיקים שבגן עדן שומעים את קול לימוד תורתו, **וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִשְׁתַּכַּח בִּינְיִינְהוּ** והקב"ה נמצא ביניהם, **כְּמַה דְּאוֹקְמוּהָ** וכמו שהעמידוהו החברים על הפסוק (שיר השירים ח) **הִיוֹשֶׁבֶת בְּגִנִּים** שזה בשעת חצות לילה הַבָּרִים שהם הצדיקים בעולם העליון **מְקִשְׁיָבִים לְקוּלָךְ** ולכן **הַשְּׁמִיעִנִי** יש לו לאדם להשמיע לימודו.**

רבי שמעון אָמַר הֵא' קָרָא רבי שמעון אמר פסוק זה של היושבת בגנים וכו' **דְּרָא דְּחֻכְמָתָא אִית בִּיה** יש בו סוד החכמה, ומבאר **הִיוֹשֶׁבֶת בְּגִנִּים, דָּא כְּנִסְתַּ יִּשְׂרָאֵל** היושבת בגנים זו כנסת ישראל (השכינה הקדושה), **דְּאִיהִי כְּגִלּוּתָא עִם יִשְׂרָאֵל** שהיא בגלות עם ישראל, **וְאִזְלָא עִמָּהוּן בְּעֻקְתֵּיִיהוּ** והולכת עמם בצלות, **וְחִבְרִים מְקִשְׁיָבִים לְקוּלָךְ**, **מִשְׁרִיין עֲלָאִין** וחברים מקשיבים לקולך אלו המחנות העליונים של המלאכים. **כְּלַהּוּ צִיִּיתִין לְקוּלָךְ** כולם מקשיבים לקולך, ומפרש לאיזה קול **לְקוּל תוֹשְׁבַחְתֶּךָ כְּגִלּוּתָא** לקול התשבחות שעם ישראל אומרים אף שהם בגלות, ולכן אומר ה' **הַשְּׁמִיעִנִי, כְּמַה דְּאֵת אָמֶר** וכעין מה שכתוב (שיר השירים ב) **הִרְאִינִי אֶת מִרְאֵיךָ הַשְּׁמִיעִנִי אֶת קוּלָךְ** שפירושו הראני את המראה הרוחני שלך הנעשה מהמצוות, והשמעניני את קולך בתורה, וכן מה שכתוב כאן **הַשְּׁמִיעִנִי** היינו **קָלָא דְּאִינוּן חֲבִרְיָא דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרִיִּיתָא** אותו הקול של החברים שעוסקים בתורה **דְּהָא לִית תוֹשְׁבַחְתָא קִמָּא** שהר אין שבח לפני, **כְּאִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרִיִּיתָא** כאותם שעוסקים בתורה, **אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, כְּבִיכּוּל, כָּל אִינוּן דְּזֻכָּאן לֵאשְׁתַּדַּלָא בְּאוֹרִיִּיתָא, וּמִכָּר פְּלִיג לִילְיָא** כל אותם הזוכים לעסוק בתורה מחצות הלילה ואילך, **וְאוֹתִיין כַּמְטְרוּנִיתָא כֵּר נְהִיד יִמְמָא** והם באים יחד עם השכינה כשהאיר היום, **לְקַבְּלָא אִנְפִּי מַלְכָא** לקבל פני המלך, **אֲתִקְיָי וְאֲחִסִּין בְּשִׁכְנִיתָא** ועל ידי זה הוא וזכה להתחזק ולהיות נל תהלה בשכינה. **וְלֹא עוֹד, אֱלָא דְּשִׁרְיָא בִּיה חוּט שֶׁל חֶסֶד, כְּמַה דְּאוֹקִימָנָא** ולא עוד אלא ששורה עליו חוט של חסד כמו שביארנו כבר במקום אחר.

תָּא חַזִּי בא וראה, **כָּל מָאן דְּזָכִי לֵאֲתַתְקָה בְּשִׁכְנִיתָא** כל מי שזוכה להתחזק בשכינה, **יִסְתַּמַּר גְּרַמּוּהִי מֵאֲנוּן מַלְיִן דְּאֲחִיזִין לְקַבְּלָהּ** צריך לשמור עצמו ביותר מאותם הדברים שהם אחוזים ונגדים לשכינה, כיוון שיש גירוי לחיצונים שהם רואים שהאדם קשור לשכינה, ושואל הווהר **כְּנָון מָאן** כָּנוּן מה צריך לזהר ולהישמר. **אִינוּן דְּלֵא מִשְׁקַרִּי בָּאָת קִדִּישָׁא** להיות מאותם שלא משקרים באות ברית קודש, ושומרים על עצמם בטהרה, ולזה נותן הווהר דוגמא **כְּנָון בַּת אֵל נָכַר**, וממשיך הווהר ואומר **וְכָל מָאן דְּנָטִיד גְּרַמִּיהּ** וכל מי ששומר עצמו בקדושה, **כְּבִיכּוּל כְּנִסְתַּ יִּשְׂרָאֵל אֲחִידָא בִּיה** אז השכינה הקדושה שהיא כנסת ישראל קשורה בו, **וְנִטְרָא לִיה** ושומרת עליו, **וְהִיא אֲקִרְיָתָא לִיה שְׁלֵם** ומקדימה ונותנת לו שלום, **וְכָל שֶׁכֶּן אִי זָכִי וְקִנֵּי לְהֵאֵי** וכל שכן אם זכה וקינה לאות ברית קודש כמו מעשה פנחס, ומסיים רבי שמעון ואומר **וְאָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אֲתַחֲזִין יִשְׂרָאֵל לֵאשְׁתַּצִּיחָה כְּהֵהוּא שְׁעָתָא** שהיו ישראל ראויים באותה שהיו בשיטים להישמר ולהיכלות מן העולם משום שלא מחו בזמרי שעשה מעשהו בפרהסיא, **כֵּר דְּאֲקִדִּים פָּנַחם לְהֵאֵי עוֹבְדָא** אלא שמחמת שפנחס קינא, זכות זו עמדה להם, **וְשִׁכְיָךְ דִּינְגָא** ושקט הריגו. **דְּרָא הוּא דְּכֵתִיב** וזהו שכתוב בתחילת פרשתינו **פָּנַחם בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַגִּבֹּר** היינו את הכעס והריגו שהיה וְגו', ועתה נקבל על עצמנו לעשות תשובה מכל ליבנו, כי אי אפשר לו לאדם להירבק בשכינה הקדושה בעודו נשמתו טמאה ומאוסה לפניו יתברך, וזכותו רשב"י ורבי אלעזר בנו יזכנו השם שזוכה לטהר וללכת בדרכם הקדושה והטהורה אמן ואמן.

בר יוחאי נמשחת אשך...

הנהגות והלכות לימי בין המצרים

שאלה: האם בימי בין המצרים מותר לאכול פרי חדש, או לקנות בגד חדש וללבושו, ולברך ברכת 'שהחיינו', או שיש בזה איסור, ומה הדין בשבתות של ימי בין המצרים?

תשובה: נוהגים שלא לאכול בימים אלו פרי חדש או ללבוש בגד חדש, כדי שלא יצטרך לברך עליו ברכת 'שהחיינו', כי איך יאמר 'הגיינו לזמן הזה' והם ימים של אבל וצער על החורבן, ומכל מקום אין זה מן הדין ממש, אלא מנהג נכון וטוב שכך כתוב בשולחן ערוך [סי' תקנא סעיף יז] 'טוב לזוהר מלומר 'שהחיינו' בבין המצרים על פרי או על מלבוש', ובענין ברכת 'שהחיינו' בשבת, יש מקום יותר להתיר בזה כן כתב ביחווה דעת [ח"א סימן לז], ושנה דבריו בחזון עובדיה [תעניות עמ' קכט], אלא שאף בשבת כתב רבינו האר"י [בשער הכוונות [דף פט ע"ג] שאין לברך, וביארו דבריו [מגן אברהם סימן תקנב ס"ק מב] משום שהוא זמן פורענות, ולא מטעם אבילות, דאין איסור לאבל לברך ברכת 'שהחיינו', וכל הנ"ל הוא בין לעניין פרי חדש, ובין לעניין בגדים חדשים, כן כתב בחזון עובדיה [תעניות עמוד קלד], ודלא כמי שכתב לחלק ולהחמיר בבגדים אף בשבתות, ומכל מקום אדם המחמיר לא לברך ברכת 'שהחיינו' כלל, ובטענות לקח פרי חדש וביד העץ או האדמה ונוכר שהוא פרי חדש, יכול וצריך לברך ברכת 'שהחיינו' [החיד"א בברכי יוסף סימן תקנא ס"ק יב], ואם הפרי לא ימצא לאחר בין המצרים אפשר לאוכלו ולברך ברכת שהחיינו עליו, כיוון שלא ימצא.

שאלה: בענין איסור שמיעת שירים בימי בין המצרים, האם האיסור אף בשירי קודש, ומה הדין לשיר בלי כלי נגינה, והאם מותר לרקוד, ומה הדין בילדים קטנים ?

תשובה: הנה מנהג חסידים ואנשי מעשה, שלא לשמוע שירים עם כלי נגינה בכל ימות השנה מחמת האבילות על חורבן בית המקדש, אולם אף שמעיקר הדין המנהג להקל לשמוע שירים, אין לשמוע שירים שחיברום עמי הארצות וקלי הדעת, אלא לשמוע רק שירי קודש שהתירוהו גדולי הדור, ומכל מקום בימי בין המצרים הכל נמנעים מלשמוע שירים, וראוי לעמוד על המשמר ולחזק הדבר, ומכל מקום שירה בפה כשהיא דרך הודאה להשם יתברך בלי כלי נגינה מותרת בימים אלו, ושירה בפה המלווה בעיבודים קוליים על ידי קולות הפה והדבר נשמע כמו כלי נגינה (שירים ווקאליים) במקום הצורך יש להקל, וראוי להחמיר, וסעודת מצווה בימים אלו (חתן וכלה, מילה, פדיון הבן, בר מצווה) עד ראש חודש אב מותר לשמוע בה שירים עם כלי נגינה (וסעודת ברית יצחק לא נחשבת כסעודת מצווה לענין זה), וריקודים ומחולות אסורים בכל ענין אף אם הם נעשים בגדרי הקדושה והצניעות, כי ימים אלו הם ימי אבל וחורבן, ואיך יערב לנפשם לרקוד ולשמוע בימי אסון אלו, ובכל הנ"ל ראוי להחמיר במקום שאפשר אף בקטנים שהגיעו לחנוכה, אולם אם לא הגיעו לחנוכה הדבר מותר.

הלכות לשון הרע

אחיז מנותק מחיי האחוזה במשפחה

שאלה: ראובן מדבר בטלפון עם אחיו ומספר לו לשון הרע, על אח אחר שמנותק מחיי האחוזה במשפחה, וכל הזמן מתנכר לסובב אותו, וכל מה שאכפת לו זה רק ממשפחתו וכו', וראובן מקפיד מאוד על דבריו שלא יתגלו למדובר, האם מלבד איסור לשון הרע יש כאן עוד איסור או לא ?

תשובה: מלבד עוון לשון הרע, יש כאן עוד איסור של "ארור מכה רעהו בסתר", ואם לא מקפיד שלא יתגלה אף שסיפר דבריו בסתר אין בו משם ארור, אבל עדיין ישנו איסור לשון הרע.

מהו "ארור", ומהו הטעם שהוא איסור יותר חמור מלשון הרע

שאלה: בענין איסור "ארור מכה רעהו בסתר", מהו המשמעות של ארור, ומה הטעם שהוא יותר חמור מסתם איסור לשון הרע.

תשובה: בא וראה הרי אברהם אבינו לא רצה להידבק באליעזר, ולכן לא רצה להשיא את יצחק לביתו של אליעזר, והוא משום שאין ארור מתדבק בברוך, ואף על פי שהארור לא נאמר על אליעזר עצמו אלא על כנען שהיה כמה דורות לפניו, ועתה נבין שלעומת זאת המספר לשון הרע הוא בעצמו ארור, ולא משום אבותיו, ומעתה נעשה קל וחומר כמה יש לזוהר שלא להידבק בבעל לשון הרע.

והטעם שלשון הרע בסתר חמור יותר, הוא משום מידתו הרעה שבוחר לבזות את חבריו בדרך הזו, ובצורה כזו של הסתר, שכלפי חוץ מראה שהכל טוב, אבל בקרבו ישים אורבו ומדבר עליו ומקפיד שלא יתגלה.

ובבעל הטורים כתב על הפסוק "ארור מכה רעהו בסתר" ש'בסתר' הוא גימטריא 'בלשון הרע'.

מנהגי אורחותיו של הקדוש והטהור סידנא 'בבא סאלי'

תיקון חצות והשינה כמשנתו של רבינו

א. במעלת תיקון חצות אכתוב כאן תחילה מה שכתב סבו של רבינו הסבא קדישא רבי יעקב אביחצירא ה'אביר יעקב', בספרו 'אלף בינה' (מומזר קי"ט) כל כוונותינו במצוות ובתורה הוא כדי לעשות עזר וסיוע לשכינת עוזנו, לפי שבעונותינו הרבים צערה וגלותה יותר מצערינו וגלותינו, ואנחנו שגרמנו לה, ועל ידי עונותינו אנו מאריכים הגלות, ומי האיש אשר לא יחרד ולא ילפת על אורך גלות השכינה, מה אנו ומה חיינו שעטרת ראשנו בצער שאין אחריז צער, ואנו יושבים ומבקשים צרכי גופינו, ואין איש שם על לב על אורך הגלות המר, והכל תלוי בדינו, כי על ידי מעשינו הטובים היא מתעלית, ועל ידי מעשינו הרעים היא נשפלת, ובחצות לילה השכינה שואגת ומקוננת על שנפרדה מדודה, וצריכים יראי ה' וחושבי שמו להשתתף עמה בצערה, ולקום באותה שעה לקונן ולבכות על צערה, ואחר כך יעסוק בתורה.

ב. המשמש בקודש ר' יחיא שלום שטרית סיפר, כי רבינו נהג להתכסות בחדשי הקיץ החמים בשתי שמיכות עבות, ואילו בחדשי החורף הקרים היה מכסה את רגליו בשמיכה דקה בלבד, וכששאל אותו ר' יחיא לפרש הדבר, ענה לו רבינו כי הוא רוצה להתעורר כדי לומר לתיקון חצות בזמן !.

ג. רבינו נהג לישון עם עוד אדם בחדר כדי שלא יישן יחידי לבד, ופעמיים ישן רבינו לבד ורצו המזיקים להזיקו, פעם אחת בטונים נתנו לו לישון בחדר ארוך, ובא ש"ד, ורבינו נלחם איתו במשך כל הלילה, ופעם אחת בתאפללת רבינו נלחם עם שיד"ה במשך כל הלילה.

ד. רבינו נהג להירדם תמיד מתוך דברי תורה, ולשם כך נהג רבינו להביא תלמידים מן הישיבה שיקראו לפניו עד שירדם.

מתוך ספר 'ישראל סבא קדישא'.

מוסרים מתורת הרשב"י בעניין גלות וגאולה

א. רבי שמעון זקף את ידיו, ובכה ואמר, **אוי לו למי שהודמן באותו הזמן שלפני הגאולה, ואשרי חלקו שמי שיהיה באותו הדור,** וימצא באותו הזמן, וביאר דבריו, **אוי למי שיודמן באותו הדור** לפי שכשיבוא הקב"ה לפקוד את האיילה שהיא השכינה הקדושה לפדותה מהגלות, יסתכל מי העומדים עמה, ויסתכל בכל אותם שימצאו עמה, ובכל מעשיהם של כל אחד ואחד, ולא ימצא מי שיהיה זכאי וכמו שנאמר 'אביש ואין עוזר', ואז יהיו צרות מרובות על עם ישראל, אבל מצד שני **אשרי מי שיודמן וימצא באותו הזמן** לפי שיתקיים בזמן ההוא באמונה, ויזכה לאור ההוא של שמחת המלך ועל הזמן ההוא כתוב שהקב"ה יצרף את עם ישראל להסיר מהם הסיגים כמו שמצרים את הכסף, והיינו על ידי הצרות שעל ידי כן יודכבו עם ישראל, ולבסוף יתקיים בעם ישראל הפסוק 'ובחנתים כבחון את הזהב', דהיינו שהשם יתברך יבחון את עם ישראל כמו שבחנתים את הזהב, לבדוק אם הוא נקי מסיגים [זה"ק פ' שמות דף ז ע"ב].

ב. הקב"ה תבע על כבודו של משה, ובכל מקום תובע הקב"ה את כבודם של הצדיקים יותר מן הכבוד שלו, ולעתיד לבוא עתיד הקב"ה לתבוע עלבונם של ישראל מן העמים, ולשמח אותם בשמחתה של ציון, שנאמר 'ובאו ורגנו בְּקֶרֶם צִיּוֹן, ואז יקוים מה שכתוב 'ובא לציון גואל' [זה"ק פ' בהעלותך דף קנו ע"ב].

ג. רחל אמנו הרימה קול בכיה במרירות גדולה, ואמר לה הקב"ה למה את בוכה כל כך, אמרה רחל, **וכי לא אבכת, בני איפה הם, ומה חטאו לפניך,** אמר לה הקב"ה הכניסו צרתי שהיא העבודה זרה לפני, והכניסו אותה בביתי ועל כן נתתים בגלות, מיד אמרה רחל, וכי לא עשיתי אני יותר שהכנסתי את צרתי בביתי, ואם כן תאריך להם אפך ותמחל להם, שהרי כתוב בד רחום וחנון ארך אפים, **ויש לך להעביר על עונותיהם ולא להגלותם בגלות,** ובכל מה שהקב"ה אמר לרחל לא קיבלה תנחומים, וזהו שכתוב קול ברמה נשמע רחל ברמה על בניה מאנחה להינחם על בניה כי איננו, דהיינו שלא רצתה לקבל תנחומין, ומהו הטעם שלא קיבלה תנחומים, מחמת שהקב"ה אינו שורה עם ישראל כבימים הראשונים, **עד שנשבע לה הקב"ה שיגאל את בניה, וכמו שנאמר בפסוק כה אמר ה' מנעין קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעולתך, דהיינו אותה פעולה שמסרת את הסימנים ללאה, ובגמלו זה ישובו בנך מארץ אויב** [זהר חדש איכה דף קיא ע"ב].

ד. ובכל לילה ולילה כל מרירות מכאבה של ציון נשמע מרום הרקיע עד למטה, וכמו שנאמר ה' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו [שם דף קיב ע"א].

קומי רוני – דברי התעוררות לתיקון חצות

כתב החיד"א בברכי יוסף [ס"א אות ג] שקימת חצות לילה **מכניע את היצר הרע,** וכמו שאמרו חכמים במסכת סנהדרין [כב]. הבא להורגך השכם להורגו, וכיוצא בזה כתב בספר מעבר יבק [מ"ג פ"כט] **סגולה נפלאה להרוג היצר הרע ולהכניעו, הוא לקום בחצות לילה לעסוק בתורה, כי מלבד מעלות רבות שזוכה אליהם, בעולם הזה הוא הורג היצר ומכניעו.**

ובספר עבודת ישראל [הפטרות וירא] שעל כל פנים פעם אחת בשבוע או פעם אחת בחודש יקום בחצות, ועוד כתב [הפטרות ויגש] שראוי לכל אדם בפרט בחצי הלילה ובלילות הארוכות בימות החורף לעמוד משינתו להתאבל על חורבן ירושלים, ולדאוג על כבוד שמים, מתי יתגלה בארץ, אמנם ראשית דבר צריך להתחרט בתשובה מקודם על מעשיו, ולקבל על עצמו להתנהג בדרך ישרה, וצריך להיות מוכשר במעשיו ואחר כך להתפלל על כבוד שמים.

ובספר מועד לכל חי כתב [סי' א] שהקם בחצות לילה **זוכה לאריכות ימים ושנים,** ובליקוטי מוהר"ן [תורה קמט] כתב שהקם בחצות לילה הוא **מסוגל כמו פדיון נפש,** ובליקוטי עצות כתב [ערך חצות] שעל ידי אמירת תיקון חצות **ניצל משריפה,** ובספר מסילת ישירים [פ"ט] אל יאמר האדם מה אני ומה חיי אני הבל וריק שאני אתפלל על גלות ישראל, תַּפְּלִי יתקבצו הגלויות, והלא כבר עמדו עולם צעקו ככרוכי **שלחשוב כך שטות וכסילות גדול הוא,** ואמרו בסנהדרין [פ"ד מ"ה] לפיכך נברא אדם יחידי כדי שכל אחד יאמר בשבילי נברא העולם, **ובזה עושה נחת רוח גדול כביכול להקב"ה שרואה את בניו שיש להם צער על צערן וזוכרים לבקש על הגלות, והשם יתברך מתפאר בהם ושכרם עצום ונפלא,** ובספר ליקוטים מפרד"ס [שם אות ח] ועל ידי שקם בכל לילה בחצות, **מקיים מצות האמונה בהשם יתברך שיושענו, ולעתיד ניצול לפני המשפט כשישאלו אותו אם ציפה לישועה, כי על ידי שקם, הוא מצפה, ואז זוכה לראות בנחמתה.**

כדאי הוא ר' שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק